Сборник съдебна практика

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (пети състав)

13 септември 2017 година*

[Текст, поправен с определение от 27 октомври 2017 г.]

„Жалба за отмяна — ЕФРР — Намаляване на финансова помощ — Програма Interreg II/C „Наводнения Рейн-Мозел“ — Неспазване на срока за приемане на решение — Съществено процесуално нарушение — Явно основателна жалба“

По дело T-119/10

Кралство Нидерландия, за което се явяват първоначално Y. de Vries, J. Langer и C. Wissels, а впоследствие J. Langer, M. Bulterman и B. Koopman, в качеството на представители,

жалбоподател,

подпомаган от

Кралство Белгия, за което се явяват първоначално M. Jacobs и T. Materne, а впоследствие M. Jacobs и J.-C. Halleux, в качеството на представители,

и от

Френска република, за която се явяват първоначално G. de Bergues и B. Messmer, а впоследствие J. Bousin и D. Colas, в качеството на представители,

встъпили страни,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват W. Roels и A. Steiblytė, в качеството на представители,

ответник,

с предмет искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение C(2009) 10712 на Комисията от 23 декември 2009 година относно намаление на помощта, предоставена от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) в полза на програмата по инициатива на Общността Interreg II/C „Наводнения Рейн-Мозел“ в Кралство Белгия, Федерална република Германия, Френската република, Великото херцогство Люксембург и Кралство Нидерландия въз основа на Решение C(97) 3742 на Комисията от 18 декември 1997 г. (ЕФРР № 970010008),

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав),

* Език на производството: нидерландски.

състоящ се от: D. Gratsias, председател, I. Labucka (докладчик) и I. Ulloa Rubio, съдии,

секретар: E. Coulon,

постанови настоящото

Определение

Правна рамка:

1 За програмните периоди 1989—1993 г. и 1994—1999 г. правилата в областта на структурните фондове (по-конкретно относно целите, програмирането, плащанията, управлението и контрола, както и финансовите корекции) се съдържат по-специално в Регламент (ЕИО) № 2052/88 на Съвета от 24 юни 1988 година относно задачите на структурните фондове, тяхната ефективност, както и координацията на дейностите на фондовете помежду им и с тези на Европейската инвестиционна банка и на другите съществуващи финансови инструменти (ОВ L 185, 1988 г., стр. 9), изменен с Регламент (ЕИО) № 2081/93 на Съвета от 20 юли 1993 година (ОВ L 193, 1993 г., стр. 5), и в Регламент (ЕИО) № 4253/88 на Съвета от 19 декември 1988 година за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2052/88 относно координацията между дейностите на различните структурни фондове, от една страна, и тези на Европейската инвестиционна банка и на другите съществуващи финансови инструменти, от друга страна (ОВ L 374, 1988 г., стр. 1), изменен с Регламент (ЕИО) № 2082/93 на Съвета от 20 юли 1993 г. (ОВ L 193, 1993 г., стр. 20).

2 Член 24 от Регламент № 4253/88 гласи:

„1. Ако изглежда, че осъществяването на дадена дейност или мярка не обосновава част или цялата финансова помощ, която е била отпусната за нея, Комисията извършва подходяща проверка на случая в рамките на партньорството, като изисква по-специално от държавата членка или от определените от нея с цел изпълнението на дейността органи да представят своите становища в определен срок.

2. Вследствие на тази проверка Комисията може да намали или да спре помощта за съответната дейност или мярка, ако проверката потвърди наличието на нередност или на значително изменение, което засяга естеството или условията за изпълнение на дейността или на мярката и за което не е било поискано одобрението на Комисията.

[…]“. [неофициален превод]

3 Регламенти № 2052/88 и № 4253/88 са заменени, считано от 1 януари 2000 г., с Регламент (ЕО) № 1260/1999 на Съвета от 21 юни 1999 година относно определянето на общи разпоредби за структурните фондове (ОВ L 161, 1999 г., стр. 1).

4 Съгласно член 52, параграф 1 от Регламент № 1260/1999 този регламент не засяга продължаването или изменението, включително цялостната или частична отмяна на помощ, одобрена от Съвета или от Комисията въз основа на регламенти № 2052/88 и № 4253/88 и на всяко друго законодателство, приложимо за тази помощ към 31 декември 1999 г.

5 Регламент № 1260/99 е отменен с Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета от 11 юли 2006 година за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1260/1999 (ОВ L 210, 2006 г., стр. 25; Специално издание на български език, 2007 г., глава 14, том 2, стр. 64 и поправки в ОВ L 301, 2008 г., стр. 40 и ОВ L 302, 2015 г., стр. 112).

6 Член 100 от Регламент № 1083/2006, озаглавен „Процедура“, гласи:

„1. Преди да вземе решение за финансова корекция, Комисията открива процедурата, като информира държавата членка за временните си заключения и моли държавата членка да представи забележките в срок от два месеца. Когато Комисията предлага финансова корекция въз основа на екстраполация или с фиксиран размер, на държавата членка се предоставя възможност да докаже чрез проверка на съответната документация, че действителната степен на нередност е била по-малка от преценката на Комисията. Със съгласието на Комисията държавата членка може да ограничи обхвата на тази проверка до подходяща част или извадка от съответната документация. С изключение на надлежно обосновани случаи, времето, разрешено за тази проверка, не надхвърля срок от два месеца след двумесечния период, посочен в първа алинея.

2. Комисията взема предвид всяко доказателство, предоставено от държавата членка в определените в параграф 1 срокове.

3. Когато държавата членка не приема временните заключения на Комисията, държавата членка е поканена на изслушване от Комисията, по време на което двете страни в сътрудничество, въз основа на партньорството полагат усилия да постигнат споразумение относно направените от тях забележки и заключения.

4. В случай на споразумение държавата членка може да използва повторно съответните общностни фондове в съответствие с алинея втора на член 98, параграф 2.

5. При отсъствие на споразумение, Комисията взема решение относно финансовата корекция в срок от шест месеца от датата на изслушването, като взема предвид цялата информация и предоставените забележки по време на процедурата. Ако не се проведе изслушване, шестмесечният период започва да тече два месеца след датата на писмото-покана, изпратено от Комисията“.

7 Член 105 от Регламент № 1083/2006, озаглавен „Преходни разпоредби“, предвижда в параграф 1:

„Настоящият регламент не засяга продължаването, нито изменението, включително общото или частично анулиране на помощта, съвместно финансирана от структурните фондове или на проект, съфинансиран от Кохезионния фонд, одобрен от Комисията въз основа на регламенти (ЕИО) № 2052/88 […] (ЕИО) № 4253/88 […], № 1164/94 […] и (ЕО) № 1260/1999 или на всяко друго законодателство, което се прилага към тази помощ на 31 декември 2006 г., която се прилага след това за тази помощ или съответните проекти до приключването им“.

8 Член 108 от Регламент № 1083/2006, озаглавен „Влизане в сила“, гласи:

„Настоящият регламент влиза в сила на следващия [ден] след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Предвидените в членове от 1 до 16, от 25 до 28р от 32 до 40, от 47 до 49, от 52 до 54, 56, от 58 до 62, от 69 до 74, от 103 до 105 и 108 разпоредби се прилагат от датата на влизане в сила на настоящия регламент само за програми за периода от 2007 до 2013 г. Другите разпоредби се прилагат от 1 януари 2007 г.“.

9 Регламент № 1083/2006 е отменен с Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско

дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство (ОВ L 347, 2013 г., стр. 320 и поправка в ОВ L 200, 2016 г., стр. 140).

10 Що се отнася до финансовите корекции, член 145 от Регламент № 1303/2013 предвижда:

„1. Преди да вземе решение за финансова корекция, Комисията открива процедурата, като информира държавата членка за предварителните заключения от своето разследване и изисква от държавата членка да представи забележките си в срок от два месеца.

2. Когато Комисията предлага финансова корекция въз основа на екстраполация или на фиксирана ставка, на държавата членка се предоставя възможност да докаже чрез проверка на съответната документация, че действителната степен на нередност е по-ниска от преценката на Комисията. По споразумение с Комисията държавата членка може да ограничи обхвата на това разследване до подходяща част или извадка от съответната документация. Освен в надлежно обосновани случаи, срокът, който се предоставя за прегледа, не надвишава два месеца след двумесечния срок, посочен в параграф 1.

3. Комисията взема предвид всяко доказателство, предоставено от държавата членка в сроковете, посочени в параграфи 1 и 2.

4. В случай че държавата членка не приеме предварителните заключения на Комисията, държавата членка се кани на изслушване от Комисията с цел да се гарантира, че е налице цялата информация от значение и всички забележки като основа за заключенията на Комисията относно прилагането на финансовата корекция.

5. В случай на съгласие и без да се засяга параграф 7 от настоящия член, държавата членка може отново да използва съответните фондове или [Европейския фонд за морско дело и рибарство (ЕФМДР)] в съответствие с член 143, параграф 3.

6. С оглед извършване на финансови корекции Комисията взема решение чрез актове за изпълнение в срок от шест месеца от датата на изслушването, или от датата на получаване на допълнителна информация, когато държавата членка се съгласи да представи такава допълнителна информация след изслушването. Комисията трябва да вземе предвид цялата информация и коментарите, предоставени в хода на процедурата. Ако не се проведе изслушване, шестмесечният срок започва да тече два месеца след датата на писмото покана за изслушване, изпратено от Комисията.

7. Когато Комисията, при изпълнение на отговорностите си по член 75, или Европейската сметна палата констатират нередности, които са проява на сериозни недостатъци в ефективното функциониране на системите за управление и контрол, произтичащата от това финансова корекция води до намаляване на подкрепата от фондовете или ЕФМДР за оперативната програма.

Първата алинея не се прилага в случай на сериозен недостатък в ефективното функциониране на системата за управление и контрол, който, преди датата на установяването от Комисията или Европейската сметна палата:

а) е бил установен в декларацията за управлението, годишния контролен доклад или одитното становище, представени на Комисията в съответствие с член 59, параграф 5 от Финансовия регламент, или в други одитни доклади на одитния орган, представени на Комисията, и са били предприети подходящи мерки, или

б) е бил предмет на подходящи коригиращи мерки от държавата членка.

Оценката на сериозните недостатъци в ефективното функциониране на системата за управление и контрол се основава на приложимото право към момента на подаване на съответните декларации за управлението, годишни контролни доклади и одитни становища.

Когато взема решение относно финансова корекция, Комисията:

а) зачита принципа на пропорционалност, като взема предвид естеството и тежестта на сериозния недостатък в ефективното функциониране на системата за управление и контрол и финансовите му последици за бюджета на Съюза;

б) за целите на прилагането на фиксирана ставка или екстраполирана корекция, изключва неправомерните разходи, установени преди това от държавата членка, които са били подложени на корекция в отчетите в съответствие с член 139, параграф 10, както и разходите — предмет на текуща оценка за законосъобразност и правомерност съгласно член 137, параграф 2;

в) взема предвид единната ставка или екстраполираните корекции, приложени към разходите от държавата членка за други сериозни недостатъци, установени от държавата членка при определянето на остатъчния риск за бюджета на Съюза.

8. В правилата за отделните фондове относно ЕФМДР може да бъдат предвидени допълнителни правила за процедурата за финансовите корекции, посочена в член 144, параграф 7“.

11 Съгласно член 152 от Регламент № 1303/2013:

„1. Настоящият регламент не засяга нито продължаването, нито промяната, включително цялостната или частична отмяна на помощта, одобрена от Комисията въз основа на Регламент (ЕО) № 1083/2006 или на друго законодателство, приложимо за тази помощ към 31 декември 2013 г. Посоченият регламент или друго приложимо законодателство следователно продължава да се прилага след 31 декември 2013 г. за тази помощ или за съответните операции до приключването им. За целите на настоящия параграф помощта обхваща оперативните програми и големите проекти.

2. Заявленията за получаване на помощ, подадени или одобрени съгласно Регламент (ЕО) № 1083/2006, остават в сила.

3. Когато държава членка използва възможността, предвидена в член 123, параграф 3, тя може да подаде искане до Комисията за това управителният орган да изпълнява функциите на сертифициращ орган чрез дерогация от член 59, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 1083/2006 за съответните оперативни програми, изпълнявани въз основа на Регламент (ЕО) № 1083/2006. Искането се придружава от оценка, извършена от одитния орган. Когато Комисията установи, въз основа на информация, предоставена от одитния орган, и на свои собствени одити, че системите за управление и контрол на тези оперативни програми функционират ефективно и това функциониране няма да бъде засегнато от управителния орган, изпълняващ функциите на сертифициращ орган, тя информира държавите членки за съгласието си в рамките на два месеца от датата на получаване на искането“.

12 Член 153 от Регламент № 1303/2013 гласи:

„1. Без да се засягат разпоредбите, предвидени в член 152, Регламент (ЕО) № 1083/2006 се отменя, считано от 1 януари 2014 г.

2. Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съобразно таблицата на съответствието, изложена в приложение XIV“.

13 Член 154 от Регламент № 1303/2013 гласи:

„Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му *в Официален вестник на Европейския съюз*.

Членове 20—24, член 29, параграф 3, член 38, параграф 1, буква а), членове 58, 60, 76—92, 118, 120, 121 и членове 129—147 се прилагат от 1 януари 2014 г.

Член 39, параграф 2, седма алинея, второ изречение и член 76, пета алинея се прилагат от датата, на която изменението на Финансовия регламент, свързано с отмяната на бюджетни кредити е влязло в сила“.

Обстоятелствата по спора

14 С решение C(97) 3742 от 18 декември 1997 г. Комисията на Европейските общности одобрява единния програмен документ относно отпускането на помощ от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) за оперативна програма в рамките на инициативата на Общността Interreg II/C в полза на зони, включени в цели 1, 2 и 5 б), както и в полза на други зони в Кралство Белгия, Федерална република Германия, Френската република, Великото херцогство Люксембург и Кралство Нидерландия, който определя максимален размер от 137 118 000 EUR за ЕФРР.

15 С Решение на Комисията C(2000) 300 от 25 февруари 2000 г. този максимален размер е увеличен на 141 077 000 EUR.

16 С писмо от 21 март 2003 г. нидерландските власти представят искането си за извършване на окончателното плащане.

17 Между юни 2004 г. и юни 2005 г. в рамките на одита за приключване на програми, съфинансирани от ЕФРР за програмния период 1994—1999 г., Комисията извършва множество проверки.

18 С писма от 7 септември 2005 г. и 24 януари 2006 г. Комисията предава одитния си доклад. Текстът на доклада на нидерландски език е изпратен на нидерландските власти на 7 февруари 2006 г., като в него са посочени някои нередности.

19 Нидерландските власти представят становището си относно одитния доклад и съобщават нови данни.

20 С писмо от 14 май 2008 г. Комисията предава окончателния одитен доклад на нидерландските власти в съответствие с член 24 от Регламент № 4253/88. Текстът на доклада на нидерландски език е изпратен на нидерландските власти на 15 септември 2008 г.

21 След изслушване, проведено на 23 февруари 2009 г., нидерландските власти съобщават нови данни.

22 С Решение C(2009) 10712 от 23 декември 2009 година относно намаление на помощта, предоставена от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) в полза на програмата по инициатива на Общността Interreg II/C „Наводнения Рейн-Мозел“ в Кралство Белгия, Федерална република Германия, Френската република, Великото херцогство Люксембург и Кралство Нидерландия въз основа на Решение C(97) 3742 на Комисията от 18 декември 1997 г. (ЕФРР № 970010008) Комисията намалява общата помощ, отпусната от ЕФРР, на 7 066 643 EUR (наричано по-нататък „обжалваното решение“).

Производство и искания на страните

23 На 5 март 2010 г. Кралство Нидерландия подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд.

24 На 11 август 2010 г. Общият съд пита страните за становищата им относно евентуалното спиране на производството по настоящото дело до изтичането на сроковете за обжалване на решенията на Общия съд, с които се слага край на производствата по дела T-265/08, Германия/Комисия и T-270/08, Германия/Комисия, или до постановяването на решения на Съда по жалбите срещу решенията на Общия съд по посочените дела.

25 С определение на председателя на четвърти състав на Общия съд от 13 септември 2010 г. е взето решение за спиране на производството по настоящото дело до изтичането на сроковете за обжалване на решенията на Общия съд, с които се слага край на производствата по дела T-265/08, Германия/Комисия и T-270/08, Германия/Комисия, или до постановяването на решения на Съда по жалбите срещу решенията на Общия съд по посочените дела.

26 На 24 юни 2015 г. Съдът постановява решение по дело Германия/Комисия (C-549/12 P и C-54/13 P, наричано по-нататък „решението по обжалването“, EU:C:2015:412), с което отменя решенията — предмет на въпросните дела, за финансова корекция на програми за финансиране отпреди 2000 г., като установява служебно, че Комисията не е спазила шестмесечния срок, предвиден в член 100, параграф 5 от Регламент № 1083/2006.

27 С решението по обжалването са отменени и съдебните решения от 19 септември 2012 г., Германия/Комисия (T-265/08, EU:T:2012:434) и от 21 ноември 2012 г., Германия/Комисия (T-270/08, непубликувано, EU:T:2012:612), с които Общият съд е отхвърлил жалбите на Федерална република Германия.

28 На 2 юли 2015 г. Общият съд приканва страните да представят становищата си относно значението за настоящото дело на решението по обжалването.

29 На 13 и 15 юли 2015 г. Кралство Нидерландия и Комисията представят становищата си.

30 В становището си Кралство Нидерландия поддържа, че обжалваното решение следва да бъде отменено, тъй като Комисията не е спазила шестмесечния срок, предвиден в член 100, параграф 5 от Регламент № 1083/2006.

31 От своя страна, Комисията обръща внимание на Общия съд върху жалбите срещу решения от 20 януари 2015 г., Испания/Комисия (T-111/12, непубликувано, EU:T:2015:28) и от 20 януари 2015 г., Испания/Комисия (T-109/12, непубликувано, EU:T:2015:29), с които Общият съд е отменил решенията — предмет на въпросните дела, за финансови корекции на програмите за финансиране отпреди 2000 г., тъй като Комисията не е спазила шестмесечния срок, предвиден в член 100, параграф 5 от Регламент № 1083/2006.

32 С молби, подадени в секретариата на Общия съд съответно на 20 май 2015 г. и на 28 май 2015 г., Кралство Белгия и Френската република искат да встъпят в настоящото производство в подкрепа на исканията на Кралство Нидерландия. С решения от 4 август 2015 г. председателят на четвърти състав на Общия съд допуска тези встъпвания.

33 Кралство Белгия и Френската република представят писмените си становища при встъпване, а главните страни представят становищата си по същите в определения срок.

34 На 16 декември 2015 г. Общият съд приканва страните да представят становищата си относно значението за настоящото дело, с оглед на евентуалното спиране на производството, на жалбите, подадени от Комисията срещу съдебните решения от 20 януари 2015 г., Испания/Комисия (T-111/12, непубликувано, EU:T:2015:28), от 20 януари 2015 г., Испания/Комисия (T-109/12, непубликувано, EU:T:2015:29) и от 15 юли 2015 г., Португалия/Комисия (T-314/13, непубликувано, EU:T:2015:493).

35 С писма от 22 декември 2015 г. и от 4 януари 2016 г. Комисията и Кралство Нидерландия посочват, че не възразяват срещу спирането на настоящото дело до постановяването от Съда на решенията по дела C-139/15 P и C-140/15 P, Комисия/Испания и C-495/15 P, Комисия/Португалия.

36 С решение от 12 януари 2016 г. председателят на четвърти състав на Общия съд решава да спре производството по настоящото дело до постановяването от Съда на решенията по дела C-139/15 P и C-140/15 P, Комисия/Испания и C-495/15 P, Комисия/Португалия.

37 С решения от 21 септември 2016 г., Комисия/Испания (C-139/15 P, EU:C:2016:707) и от 21 септември 2016 г., Комисия/Испания (C-140/15 P, EU:C:2016:708) Съдът отхвърля жалбите срещу решенията от 20 януари 2015 г., Испания/Комисия (T-111/12, непубликувано, EU:T:2015:28) и от 20 януари 2015 г., Испания/Комисия (T-109/12, непубликувано, EU:T:2015:29).

38 След промяна в съставите на Общия съд съдията докладчик е включен в пети състав, на който съответно е разпределено настоящото дело.

39 С писмо от 27 октомври 2016 г. Кралство Нидерландия подава до Общия съд молба за възобновяване на производството, като оттегля становището си, изразено в писмото му от 13 юли 2015 г., и приканва Общия съд да основе решението си по настоящото дело на член 132 от Процедурния правилник на Общия съд.

40 С определение на председателя на Съда от 10 ноември 2016 г., Комисия/Португалия (C-495/15 P, непубликувано, EU:C:2016:907) дело C-495/15 P е заличено от регистъра на Съда поради оттегляне на жалбата от Комисията.

41 На 11 ноември 2016 г. Комисията уведомява Общия съд, че не възразява срещу възобновяването на производството.

42 С решение от 1 септември 2016 г. председателят на пети състав на Общия съд уведомява страните за възобновяването на производството.

43 На 20 септември 2016 г. Общият съд приканва страните да представят становищата си относно значението за настоящото дело на решенията от 21 септември 2016 г., Комисия/Испания (C-139/15 P, EU:C:2016:707) и от 21 септември 2016 г., Комисия/Испания (C-140/15 P, EU:C:2016:708).

44 С писмо от 22 декември 2016 г. като част от становището си Комисията изтъква, че Общият съд разполага с всички необходими елементи, за да постанови решение по настоящото дело.

45 С писмо, подадено същия ден, Кралство Нидерландия, от една страна, уведомява Общия съд, че не желае да бъде изслушвано в рамките на съдебно заседание за изслушване на устните състезания, и от друга страна, отново приканва Общия съд да основе решението си по настоящото дело на член 132 от Процедурния правилник, като констатира, че Комисията не е спазила шестмесечния срок, предвиден в член 100, параграф 5 от Регламент № 1083/2006.

46 С писма от 5 и 9 януари 2017 г. Кралство Белгия и Френската република посочват, че те също считат, че Комисията не е спазила предвидения срок и че следователно обжалваното решение подлежи на отмяна на това основание.

47 На 10 март 2017 г. Общият съд приканва страните да представят становищата си относно служебното разглеждане от Общия съд, във връзка с член 132 от Процедурния правилник, на основание, изведено от нарушение от Комисията на съществени процесуални правила.

48 На 21 март 2017 г. Кралство Нидерландия и Комисията представят становищата си.

49 Комисията изтъква, че Общият съд може да обяви жалбата за явно основателна с определение по член 132 от Процедурния правилник. От своя страна, Кралство Нидерландия също поддържа, че Общият съд може да се произнесе с определение по член 132 от Процедурния правилник и да обяви жалбата за явно основателна.

50 Същия ден Кралство Белгия посочва, че Общият съд трябва да разгледа служебно основанието, изведено от нарушение от Комисията на съществени процесуални правила.

51 На 22 март 2017 г. Френската република представя становището си и изтъква, че в случая Общият съд може да се позове на член 132 от Процедурния правилник и да обяви с определение жалбата за явно основателна.

52 Кралство Нидерландия, подкрепяно от Кралство Белгия и от Френската република, моли Общия съд:

– да отмени обжалваното решение,

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

53 Комисията моли Общия съд:

– да отхвърли жалбата като неоснователна,

– да осъди Кралство Нидерландия да заплати съдебните разноски.

От правна страна

54 Най-напред трябва да се отчете, че Кралство Нидерландия иска отмяна на обжалваното решение в частта, в която то се отнася до него, и доколкото повдигнатите от Кралство Нидерландия основания се отнасят до собственото му положение.

55 Съгласно член 132 от Процедурния правилник, когато Съдът или Общият съд вече се е произнесъл по един или няколко правни въпроса, идентични с повдигнатите с основанията на иск или жалба, и Общият съд констатира, че фактите са установени, той може след приключване на писмената фаза на производството по предложение на съдията докладчик и след изслушване на страните да обяви иска или жалбата за явно основателен/основателна с мотивирано определение, препращащо към относимата съдебна практика.

56 В настоящия случай Общият съд приема, че са налице условията за прилагане на член 132 от Процедурния правилник, и решава да се произнесе, без да дава ход на делото по същество.

57 На първо място, Кралство Нидерландия, подкрепяно от Кралство Белгия и от Френската република, изтъква, че обжалваното решение подлежи на отмяна, тъй като е прието след изтичане на шестмесечния срок, предвиден в член 100, параграф 5 от Регламент № 1083/2006.

58 От своя страна, най-напред, Комисията счита, че Регламент № 1083/2006 не е релевантната правна рамка за преценката на процесуалните правила, приложими към решенията за финансова корекция на програмите преди периода 2007—2013 г.

59 Тя поддържа, че регламентът, въз основа на който трябва да се прецени дали в настоящия случай са спазени съществените процесуални изисквания, е Регламент № 4253/88, в чийто член 24 не е предвиден никакъв срок за приемането на решение за финансова корекция.

60 По-нататък, ако все пак Регламент № 1083/2006 е приложим в настоящия случай, Комисията уточнява, че сроковете, предвидени в член 100, параграф 5 от посочения регламент, се отнасят само до програмите, приети след 1 януари 2007 г., и не са приложими по отношение на програмите отпреди тази дата.

61 Тя добавя, че от член 105 на Регламент № 1083/2006 следва, че съвместно финансираните програми, одобрени в рамките на предходен режим, продължават да се уреждат от този режим до приключването им.

62 Освен това според Комисията процедурните правила образуват неделимо цяло с материалноправните норми и не могат да се прилагат с обратно действие сроковете, предвидени в член 100, параграф 5 от Регламент № 1083/2006.

63 В това отношение следва да се посочи, че Кралство Нидерландия не изтъква основанието, изведено от нарушение на член 100, параграф 5 от Регламент № 1083/2006, в жалбата, а в становището си относно значението за настоящото дело на решението по обжалването, така че това основание трябва да се счита за ново основание.

64 Независимо от въпроса за допустимостта на едно такова основание обаче, следва да се посочи, че според съдебната практика неспазването на процесуалните правила, свързани с приемането на увреждащ акт, представлява съществено процесуално нарушение, което може да бъде разглеждано от съда на Европейския съюз дори служебно (вж. решения от 4 септември 2014 г., Испания/Комисия, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, т. 103 и цитираната съдебна практика и от 4 септември 2014 г., Испания/Комисия, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, т. 103 и цитираната съдебна практика).

65 В това отношение следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика извън особените случаи, по-специално като предвидените от процедурните правилници на юрисдикциите на Съюза, съдът на Съюза не може да основе решението си на основание, което е разгледал служебно, дори ако то е абсолютна процесуална предпоставка, без да покани предварително страните да изложат становищата си по посоченото основание (вж. решението по обжалването, т. 93 и цитираната съдебна практика).

66 В настоящото дело обаче, първо, що се отнася до срока за приемане на решение за финансова корекция, Общият съд е поискал становището на страните в рамките на процесуално-организационно действие, предприето след постановяване на решението по обжалването, с което Съдът е отменил решенията за разглежданата финансова корекция, свързани с програми за финансиране отпреди 2000 г., като е установил служебно неспазването от Комисията на шестмесечния срок, предвиден в член 100, параграф 5 от Регламент № 1083/2006.

67 Второ, Общият съд е предприел второ процесуално-организационно действие след решенията от 21 септември 2016 г., Комисия/Испания (C-139/15 P, EU:C:2016:707) и от 21 септември 2016 г., Комисия/Испания (C-140/15 P, EU:C:2016:708).

68 Ето защо следва да се констатира, че страните са били в състояние да представят становищата си относно прилагането на срока, предвиден в член 100, параграф 5 от Регламент № 1083/2006.

69 На второ място, що се отнася до правната уредба, приложима по отношение на настоящото дело, следва да се припомни, че Регламент № 4253/88 е отменен, считано от 1 януари 2000 г., с Регламент № 1260/1999. Последният регламент е отменен, считано от 1 януари 2007 г., с Регламент № 1083/2006, който е отменен с Регламент № 1303/2013, считано от 1 януари 2014 г.

70 Така, от една страна, следва да се посочи, че Регламент № 1303/2013 е неприложим по отношение на настоящото дело, тъй като обжалваното решение е прието през 2009 г.

71 От друга страна, що се отнася до Регламент № 1083/2006, макар от член 108, втора алинея на този регламент да следва, че някои от неговите разпоредби се прилагат по отношение на програми за финансиране за периода от 2007—2013 г., в този регламент се посочва също, че член 100, в който се установяват процедурните срокове, се прилага от 1 януари 2007 г., без да се уточнява към кой период на финансиране.

72 Следва да се добави, че член 100 от Регламент № 1083/2006 се прилага и по отношение на програмите преди периода 2007—2013 г. в съответствие с принципа, че процесуалните норми се прилагат незабавно след влизането им в сила (решения от 4 септември 2014 г., Испания/Комисия, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, т. 98, от 4 септември 2014 г., Испания/Комисия, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, т. 98, от 22 октомври 2014 г., Испания/Комисия, C-429/13 P, EU:C:2014:2310, т. 31, от 4 декември 2014 г., Испания/Комисия, C-513/13 P, непубликувано, EU:C:2014:2412, т. 48 и от 24 юни 2015 г., Испания/Комисия, C-263/13 P, EU:C:2015:415, т. 53; в този смисъл вж. също решението по обжалването, т. 84).

73 Впрочем тази съдебна практика е потвърдена с решения от 21 септември 2016 г., Комисия/Испания (C-139/15 P, EU:C:2016:707, т. 89) и от 21 септември 2016 г., Комисия/Испания (C-140/15 P, EU:C:2016:708, т. 89), нещо, което не се оспорва от Комисията.

74 В настоящия случай, административното производство, довело до приемане на обжалваното решение, с което се изменя финансовата помощ, предоставена на Кралство Нидерландия за периода на финансиране 1994—1999 г., се провежда от 2004 г. до 2009 г.

75 Следователно при приемане на обжалваното решение Комисията е трябвало да спази шестмесечния срок, предвиден в член 100, параграф 5 от Регламент № 1083/2006.

76 В това отношение следва да се посочи, че в приложение на тази разпоредба Комисията трябва да се произнесе по финансовата корекция в срок от шест месеца от датата на изслушване на представителите на съответната държава членка, ако тя не приема временните заключения на Комисията. Ако не се проведе изслушване, шестмесечният срок започва да тече два месеца след датата на писмото-покана, изпратено от Комисията.

77 Така, когато държавата членка не приеме временните заключения на Комисията, изпращането от последната на писмо-покана за изслушване или провеждането на изслушване, в зависимост от случая, е отправната точка за изчисляването на срока.

78 От една страна обаче, от преписката по настоящото дело е видно, че Комисията и представителите на Кралство Нидерландия са били изслушани на 23 февруари 2009 г. в Брюксел (Белгия).

79 От друга страна, трябва да се констатира, че обжалването решение е прието на 23 декември 2009 г., тоест десет месеца след изслушването, нещо, което не се оспорва от Комисията.

80 Следователно Комисията не е спазила шестмесечния срок, предвиден в член 100, параграф 5 от Регламент № 1083/2006.

81 Ето защо настоящата жалба трябва да се обяви за явно основателна и да се отмени обжалваното решение в частта, в която се прилага по отношение на Кралство Нидерландия.

По съдебните разноски

82 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като Комисията е загубила делото, тя следва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски в съответствие с искането на жалбоподателя.

83 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник Кралство Белгия и Френската република понасят направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав)

определи:

1) Отменя Решение C(2009) 10712 на Комисията от 23 декември 2009 година относно намаление на помощта, предоставена от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) в полза на програмата по инициатива на Общността Interreg II/C „Наводнения Рейн-Мозел“ в Кралство Белгия, Федерална република Германия, Френската република, Великото херцогство Люксембург и Кралство Нидерландия въз основа на Решение C(97) 3742 на Комисията от 18 декември 1997 година (ЕФРР № 970010008), в частта, в която се отнася до Кралство Нидерландия.

2) Европейската комисия понася, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези на Кралство Нидерландия.

3) Кралство Белгия и Френската република понасят направените от тях съдебни разноски.

Съставено в Люксембург на 13 септември 2017 година.

Секретар
E. Coulon

Председател
D. Gratsias